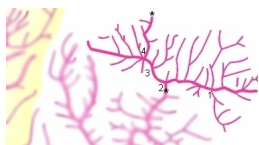

Bielskie Tatry (Belianské Tatry)

Jest to NAJ... część Tatr: najmniejsza, najmniej zdeptana przez turystów (bo najczęściej niedostępna dla ogółu, wcześniej przez ks. Hohenlohego**, później przez komunistyczny rząd CSRS), najbardziej wyróżniająca się geologicznie**, najbardziej przekorna reszcie Tatr, bo się do nich "bokiem ustawiła".

Bielskie Tatry stanowi ciągnące się od Tatrzańskiej Kotliny (Tatranská Kotlina) do Jaworzyny Tatrzańskiej (Tatranská Javorina) jedno długie pasmo górskie z niewielkimi grzbietami bocznymi. Główny grzbiet Bielskich Tatr tylko na długości ok. 2 km pokrywa się z główną granią tatrzańską na odcinku od Szalonego Wierchu (Hlupy) do **Hawrania** (Havran).

Grzbietem Bielskich Tatr z Tatrzańskiej Kotliny przez Skalne Wrota (Skalné vrata), [1] Bujaczy Wierch (Bujači vrch), Jatki Bielskie (Košiare, Predne Jatky, Zadne Jatky), [2] Szalony (dawniej Głupi) Wierch na Szeroką Przełęcz Bielską (Široké sedlo) biegnie bardzo atrakcyjny szlak, od wielu lat jednak zamknięty dla swobodnego ruchu turystycznego. Dalej inny szlak, niestety obecnie również zamknięty, wiedzie północnymi zboczami na szczyt [3] Płaczliwej Skały (Ždiarska vidla). Na dalsze szczyty w głównym grzbiecie Tatr Bielskich: najwyższy w tym paśmie [4] Hawrań oraz Nowy i Murań nie ma znakowanych ścieżek turystycznych. Na Szeroką Przełęcz Bielską dostać się można ze Ždiaru (Ždiar) oraz z Przełęcz pod Kopą (Kopské sedlo) oddzielającej Tatr Bielskie od Wysokich.

Tekst i mapy: [Smyk](#)

***Informacja niniejsza nie pretenduje do miana rozprawki naukowej i nie zawiera szerszych danych nt. budowy geologicznej, hydrografii, klimatu i przyrody czy historii Tatr, ograniczając się jedynie do pewnych informacji topograficznych wzbogaconych małą dawką dodatków mogących zainteresować turystów